

Mál nr. 103/2025

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Nafn vátryggingartaka (X)

Skaðabótaábyrgð. Vinnuveitandaábyrgð.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 22. janúar 2025, ásamt fylgiskjölum.
2. Athugasemdir V, dags 13. febrúar 2025, ásamt fylgiskjölum.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 28. febrúar 2025.
4. Viðbótarathugasemdir V, dags. 7. mars 2025, ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Í gögnum málsins er á því byggt að M hafi orðið fyrir líkamstjóni er hann sótti leiksýningu hjá X 29. janúar 2023. Í málskoti er atvikum lýst þannig að M hafi verið að koma út af sýningu er hann féll um svart svið sem staðsett var á gólfi í skála X. Tekur M fram að umrædd leið frá salnum sé merkt sem flóttaleið yfir í skála. Þá fullyrðir M að enginn litamunur sé á kantinum á sviðinu sem sé með hvassri brún og gólfllisunum í skálanum. Þá hafi lýsingu verið áfátt og troðningur af fólki. Það hafi því verið erfitt fyrir M að sjá misfelluna, þ.e. hæðarmun á gólfpletinum og sviði. M byggir á því að aðstæður í umrætt sinn hafi verið hættulegar gestum enda eigi þeir að geta treyst því að þeir geti farið fótgangandi um húsnæði X án þess að því fylgi sérstök hættu. Telur M að X hafi ekki gripið til nauðsynlegra ráðstafana til að koma í veg fyrir slysaðættu, m.a. vegna þessa hæðarmunar sem var á sviðinu og gólfpletinum. Vísar M í tiltekin ákvæði í byggingareglugerð nr. 112/2012 og 14. gr. reglugerðar um hollustuhætti nr. 941/2002 máli sínu til frekari stuðnings. Þessu til viðbótar byggir M á að samkvæmt samþykktum teikningum fyrir fasteign X hafi ekki verið sótt um að setja upp svið á þeim stað þar sem slysið varð. Það hafi því verið gert án leyfis. Með vísan í framangreint telur M að X beri skaðabótaábyrgð á tjóni sínu. Í þessu sambandi bendir M einnig á að í skaðabótarétti séu auknar kröfur lagðar á eigendur og umráðamenn fasteigna þar sem rekin er verslun eða þjónusta að tryggja öryggi þeirra sem þar eiga leið um. Vísar M í nánar tiltekna dóma Hæstaréttar í þessu sambandi.

Í athugasemdum V til nefndarinnar, dags. 4. apríl 2025, er á því byggt að umrætt kvöld hafi sýningarsalurinn verið hálfsetinn og því engin troðningur fyrir hendi þegar gestir yfirgáfu sýningarsalinn. Þá byggir V á því að umrætt svið hafi ekki þrengrt að gangvegi um og út úr húsinu auk þess sem lýsing hafi verið fullnægjandi. Telur V að staðsetning og útlit sviðsins hafi verið með þeim hætti að það hafi verið vel sýnilegt og ekki staðið í gönguleið gesta. Því hafi í raun ekki verið um mikla slysaðættu að ræða á þeim stað þar sem M slasaðist. Það er því skoðun V að ekki séu uppfyllt skilyrði þess að X geti borið skaðabótaábyrgð á tjóni M, heldur sé hér frekar um óhappatilvik að ræða eða tjón sem rakið verður til aðgæsluleysis M.

Í viðbótarathugasemdum M, dags. 8. maí 2025, er að finna atvikalýsingu sem víkur að nokkru leyti frá þeirri sem er að finna í málskoti. Hér byggir M á því að slysið hafi orðið í hléi á sýningunni er hann var að ganga úr stóra salnum og inn í skálann. Þar hafi verið mikill troðningur og engin leið fyrir sig að sjá sviðið. Þá ítrekar M þau rök sín að umrætt svið hafi verið illa staðsett með tilliti til þess um sé að ræða flóttaleið úr stóra salnum. Einnig ítrekar M að sviðið hafi verið byggð án leyfis og að það hafi verið mjög erfitt að greina það frá gólfpletinum.

Í viðbótarathugasemdum V, dags. 15. maí 2025, hafnar félagið því að umrætt svið hafi verið byggt í óleyfi enda hafi ekki verið gerð athugasemd við uppsetningu þess af hálfu viðkomandi sveitarfélags. Þá bendir V aftur á að sviðið hafi ekki verið staðsett í flóttaleiðinni.

Álit.

Ágreiningur þessa máls snýr að hugsanlegri skaðabótaábyrgð X á líkamstjóni M. Mögulegur bótaréttur byggir á því að M eigi skaðabótakröfu á hendur X á grundvelli annað hvort sakarreglunnar eða reglunnar

um ábyrgð vinnuveitanda. Báðar þessar bótareglur gera það m.a. að skilyrði að M takist að sanna að tjónið verði rakið til saknæmrar háttsemi X eða starfsmanna sem X ber vinnuveitandaábyrgð á. Í meðferð dómstóla hafa almennt verið gerðar strangar kröfur til fasteignareigenda sem reka atvinnurekstur en vægari kröfur til þeirra sem nota fasteignir til búsetu.

Af gögnum málsins verður í raun ekki dregin sú ályktun að raunverulegur ágreiningur sé um það hvernig slysið sjálft atvikaðist þó vissulega sé lýsing M á atvikum ekki alveg sú sama í málskoti og í viðbótarathugasemdum. Hins vegar er talsverður ágreiningur um atriði sem m.a. lúta að aðstæðum á slysstað.

Eins og að framan greinir ber M að sanna að tjónið verði rakið til saknæmrar háttsemi X eða einhvers þess starfsmanns eða starfsmanna sem voru undir boðvaldi X. Nefndin telur, með vísan í það sem að framan greinir um atvik máls og aðstæður á slysstað í málatilbúnaði aðila, að M hafi ekki tekist sú sönnun. Nefndin telur að fyrirbyggjandi gögn sýni ekki fram á að aðstæður á slysstað hafi verið þess eðlis að sérstök hættu stafaði af. Þannig verður ekki séð af þeim gögnum sem liggja fyrir í málinu að umrætt svið í skála hafi náð út á það svæði sem merkt er sem flóttaleið á samþykktum teikningum fyrir viðkomandi húsnæði. Því virðist ekki hafa verið erfiðleikum bundið að ganga um eða yfirgefa húsnæðið eftir merktum flóttaleiðum án þess að eiga það á hættu að rekast í sviðið. Þá byggir V m.a. á því að á umræddri sýningu hafi salurinn verið hálfsetinn. M hefur ekki lagt fram gögn sem hnekkja þeirri fullyrðingu. Þessu til viðbótar telur nefndin að gögn málsins sanni ekki að lýsing eða litur á gólfefnum eða sviðinu, hafi skapað aukna slysaþættu fyrir þá sem sóttu sýningar hjá X, né að óheimilt hafi verið að setja umrætt svið upp. Nefndin hefur því komist að þeirri niðurstöðu að af fyrirbyggjandi gögnum verði ekki dregin sú ályktun að tjón M verði rakin til saknæmrar háttsemi eða athafnaleysis sem geti bakað X skaðabótaábyrgð. Því beri að hafna kröfum M í málinu.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 3. júní 2025.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Heiða Óskarsdóttir